

nasvetov. Kakor se mu vidi, prišel je čisto nov duh delavnosti v družbo, kateri naj bi postal stalen, kajti prospeh kmetijstva je tudi prospeh in blagor dežele. (Dobro! Dobro!)

Predsednik grof Thurn se zahvaljuje društvenikom, da so v tolikem številu došli, izraža svoje veselje, da so podružnice začele delovati. Mnogo dela pa jih še čaka, a govornik upa, da bodo vztrajale. Posebno zahvalo izreka vladnemu zastopniku baronu Winklerju za izvrstne nasvete. (Dobro! Dobro!) Koncem govora pravi, da se kmetovalec vsega z radostnim in s hvaležnim srcem spominja presvetlega cesarja, kateri je bil in ostane največji zaščitnik kmetijstva. Zato mu zakliče trikrat: Živio Fran Josip I.! Slava mu! (Zbor vzklikne naudušeno trikrat živio in slava.)

Če obsekovanje gozdu škoduje.

Vsak gozdar, ki le kolikaj malo razume gozdarsko vednost, obsoja in zameta obsekovanje drevja kot napačno in škodljivo. Ta edina sodba vseh iznajdenih v tej reči je določna. Poslušajte pa njih razloge.

Obsekovati drevo se pravi, silovito segati v njegovo naravo, v njegovo naturo. Nobeno silovito kvarjenje narave pa ne ostane brez maščevanja, in človek, ki silovito lomasti po gozdu, mora tudi globo plačati. Vedite torej, da drevesa dobivajo svoj živež po koreninah iz zemlje in po listji ali igličevji iz zraka. Iz zemlje sprejemajo to, kar pepel v sebi obsega, z eno besedo, pepel; — iz zraka mu pa prihaja vse, kar pri sežiganji zopet v zrak beži, imenito ves oglevec. Ker je pepela le prav malo odstotkov, pri jelovji še tri odstotke ne, lahko je prevideti, kako silno veliko živeža za svojo rast drevje iz zraka jemlje.

Ako takemu drevesu velik del vej odsekaš, vzameš mu tako rekoč ravno toliko ust, skozi katera svoj živež vse srka; drevo tedaj tako obsodiš na post. Zares je tako drevo močno zadrževano v rasti, ne le v dolgost, ampak še prav posebno v debelost. To pa dotle, da poženejo in se razrastejo nove veje. To prav natanko vidiš, ako opazuješ letnice obsekanih dreves. Te letnice (tisti krožčki na okrog, kolikor drevo v enem letu odebeli) so več let po obsekanji veliko ožje, tanjše. Ako veje obsekuješ prav blizu ali tik debla in ne pustiš nekoliko žive veje z vzrastki, to se grče posušé, ločijo se od živega deblovega lesa, in kedar se taki hlodi v deske žagajo, takrat tiste grče izpadejo, odleté, in škoda je zopet očitna. Pa tudi če še ostanejo, vendar se vidi, da so ločene, in velikrat se še le pozneje ločijo iz podov ali kjer take deske rabijo. Ko bi veje ne bile odsekane, bilo bi vse skupaj živ les in torej zdaj cele, lepe deske. Ravno zaradi stelje pa, kolikor je nam znano, zlasti po Gorenjskem, cele goščave smrečja vse zredoma obsekujejo, ter smreki le en sam čop vej pri vrhu pusté, vse drugo večidel pri koži oklestijo. (Mogoče je tudi to vzrok, da se smrekova goščava večkrat jame sušiti, ker pride neka

bolezen v smrekov gozd in v enem ali dveh letih je vsa smrekova goščava usehla — škoda je silno velika, ker težko ali vsaj kesno se zopet zaredi smrekov gozd.)

Ako veje odsekuješ prav pri deblu, se naredi smola, kakor pravijo, to je, smola začne v veliki obilnosti iz drevesa se cediti. Še veliko večji pa je ta odtok smole, ako kak plazar s krampeži po drevesu pleza in lub odere; naredi se dolge riže, po katerih smola navzdol po deblu lije, ker stopinja za stopinjo se naredi rana v lub in v belino. Najprvo teče smola, in če je rana v drevo večja, da se zarasti ne more, začne se od tiste strani deblo sušiti, trohneti in gniti. Veš pa, da, kolikor smole odteče, toliko živeža je drevesu ugrabljenega, in drevo je v rasti zadrževano. Znano je, kako radi se pastirji in celo odrasli buteži s tem igrajo, da zareze delajo v drevesa, še zlasti v smreke, ker jih veseli, da smola po njih teče, katero včasih tudi obirajo in prodajajo. Cele plati vidiš dostikrat na najlepših smrekah, hojah, bukvah itd. izsekane in veliko lepih hlodov gre tako v nič. Zares se ne more nikoli dosti zatrditi, kako je to škodljivo. Z obsekovanjem torej drevesa ne obsodiš samo na post, temuč mu tudi puščaš in ga mučiš. Ako že nočeš ali ne moreš drugače, da drevo obsekuješ, pusti mu saj za čevelj dolge konce ali šture z živimi vejicami, ter pokaži vendar mrvice prizanašljivosti in gospodarnosti. Ako drevje do dveh tretjin višočine ali celo še više obsekaš, zgubi se v logu senčnost, vsled tega pa na tleh dobi moč grmičevje in dračje ter razna šara, in to je zopet drevju v škodo.

Obsekanih dreves se tudi poprej črv (kukec) loti in jih konča. Sklenem naj torej z naukom: S sekiro ne v gozd, razen če je treba gozd trebiti ali drevje posekovati, in nobeno kleščevje za steljo naj se ne jemlje iz njega, razen pri trebljenji in posekovanji.

Vprašanja in odgovori.

Drugi odgovor na vprašanje 50. Najboljše sredstvo proti mravljam je pravi dalmatinski mrčesni prašek, ki ga je spoznati po njegovi veliki lehkoti. Prodajajo tudi še drug tak prašek, ki je težji in cenejši, pa nima nikake moči. Koder se pravi tak prašek potreše, zginejo mravlje, muhe in drugi taki mrčesi. Paziti je, da se na dotičnem mestu ne stresa cukar. Ob stenah razprši se ta prašek najbolje z razprševalno pripravo, ki stane 30 kr. Za 10 do 20 kr. praškov zadostuje.

J. Warto, lekar v Idriji.

Tretji odgovor na vprašanje 50. Mravlje ob stenah se odpravijo, če se stene namažejo s scalnico.

P. Kolšnik v Mariboru.

Vprašanje 51. Katera turščica je najzgodnejša? Navadna turščica pri nas mnogokrat ne zori. (P. Š. v G. L.)

Odgovor: Najzgodnejša turščica je sorta z imenom „Najzgodnejša turščica iz Boronke“. Doboste jo pri semenski tvrdki A. vitez pl. Obentraut v Hietzingu pri Dunaji.